

РЕШЕНИЕ

№ 6465

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8763** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. №30518 от 07.09.2021 г. по описа на Административен съд – София град от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, Отдел „Пътна полиция“, с адрес: [населено място], [улица], чрез процесуалния си представител юрк. Х. Х. срещу Решение от 07.06.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 93-и състав, постановено по НАХД № 5786/2021 г. С оспореното решение е отменен Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 4634220, с който на П. П. Б. като представител на фирма [фирма], на основание чл. 189, ал.4 вр. чл.182, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба в размер на 600 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

С касационната жалба се релевират основания за неправилност и необоснованост на решението на СРС. Твърди се, че електронният фиш съдържа всички задължителни реквизити за издаването му, безспорно е установено посоченото в ЕФ нарушение, както и че законово е ангажираната административнонаказателната отговорност на нарушителя. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови ново, с което да потвърди процесния електронен фиш. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се представлява. Депозирани са писмени бележки, с които се оспорва жалбата и се претендират направените по делото разноски, за което представя списък.

Ответникът – П. П. Б. в съдебно заседание не се представлява. Депозирани са писмени бележки.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура – прокурор Д. намира жалбата за основателна, а решението на СРС, постановено в противоречие с материалния закон, поради което счита, че същото следва да бъде отменено, а процесният ЕФ потвърден.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, втори касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу електронен фиш. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел, че на 19.03.2021 г. в 13:16ч. в [населено място] по [улица]с посока от [улица]към [улица]товарен автомобил марка "БМВ Х6", с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], се движел със скорост от 95 км/ч. при максимално разрешена скорост за населено място от 50 км/ч. По същото време на посоченото място бил осъществяван контрол за спазване скоростта на движението чрез система за видеоконтрол модел TFR1-M, с номер на устройството № 653, монтирана в патрулен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . Системата била въведена в експлоатация от екип на ОПП-СДВР, а измерването било извършвано в периода от 12:30 ч. до 14:45 часа на 12.03.2021 г., съгласно приложения Протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта. Скоростта на движение на моторното превозно средство била установена с посоченото техническо средство, чрез изготвяне на видеозапис като кадри от видеоклипа били отразени на хартиен носител чрез изготвяне на фотоснимки, отразяващи, дата, точен час, скорост и регистрационен номер на превозното средство. По делото е приложена справка от КАТ за регистрация на МПС-та "БМВ Х6", с рег. [рег.номер на МПС] , видно от която собственик на процесния автомобил е [фирма]. Липсва приложена декларация от собственика за лицето, на което е предоставил автомобила на 19.03.21г.

В издадения Електронния фиш е прието, че П. П. Б. като представител на Ю. кръст 2001“ Е. е извършил нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДП.

За да отмени електронния фиш, районният съд е приел, че ЕФ съдържа всички задължителни реквизити за издаването му, но в случая не е доказано по категоричен кой е извършителят на нарушението, поради което неправилно е ангажирана отговорност на П. П. Б..

Така постановеното решение е неправилно.

Настоящият съдебен състав споделя, че изводите на районния съд, че

обжалваният ЕФ съдържа предвидените в чл.189, ал.4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане.

Не се споделят изводите на районния съд относно липсата на данни за извършителя на нарушението. Съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.

На основание чл. 188, ал. 2 ЗДвП когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Съгласно чл. 189, ал. 5, изр. „първо“ ЗДвП електронният фиш се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2 ЗДвП. Касае се за въведена една законова презумция, че извършител на нарушението е законният представител на дружеството - собственик на автомобила, с който е извършено нарушението или лицето, посочено от него в декларацията по чл.189, ал.5 ЗДвП.

Процедурата е строго регламентирана, при която винаги първо се връчва на законния представител и в зависимост от неговото поведение може да се достигне до връчване на други лица. Като законен представител на юридическото лице следва да се има предвид лицето, което е вписано в съответния регистър към датата на връчване на електронния фиш. Това е така, тъй като това лице (в случая управител на Е.) има представителни функции и извършва действия на управление от името на дружеството. Същият е запознат с дейността на дружеството, организацията на работата и може да посочи лицата, управлявали съответното МПС. Управителят има възможност да поеме отговорността или по реда на чл. 189, ал. 5 ЗДвП с писмена декларация да посочи лице, управлявало автомобила към датата на нарушението (предходен управител на дружеството или друго лице, в зависимост от наличната информация за управлението на автомобилите). Последното е изрично посочено в процесния ЕФ Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. В случая това право не е упражнено от наказаното лице, поради което правилно е ангажирана отговорност на П. Б..

Безспорно е доказано, че е нарушена посочената в ЕФ разпоредба. По аргумент от чл.21, ал.1 ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл.21, ал.2 ЗДвП. В разглеждания случай, скоростта на автомобила е установена в населено място, като разрешената скорост е 50 км/ч. По делото е безспорно установено, че нарушителят се е движил със скорост от 95 км/ч, което е установено с годно техническо средство. Правилно е посочена и санкционната норма. Разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 5 ЗДвП предвижда, че за превишаване на максималната скорост в населени места с над 40 km/h, нарушителят се наказва с глоба в размер на 600 лева.

След като извършеното административно нарушение е безспорно установено, решението на СРС следва да бъде отменено като неправилно- постановено при

нарушение на материалния закон, а обжалваният електронен фиш серия К № 4634220/19.03.2021 г.на СДВР да бъде потвърден.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, определено на основание чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, втори касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 07.06.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-и състав, постановено по НАХД № 5786/2021 г.

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К № 4634220, с който на П. П. Б., ЕГН: [ЕГН] на основание чл. 189, ал.4 вр. чл.182, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата е наложена глоба в размер на 600 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА „П. П. Б., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.